

at de ikke maatte udlevere Stemmesedlerne for hurtigt. Mere faar man ikke at vide af Flertallets Indstilling. Men ved de Bemærkninger, det ærede Medlem for Assens gør, faar man at vide, at Valgbestyrelsens Formand har indskærpet Listeførerne, at de ikke maatte udlevere Stemmesedlerne saa hurtigt, for at der ikke skulde komme for mange ind ad Gangen. Altsaa Valgbestyrelsens Formand har gaaet omkring i den salige Forestilling, at om der var 2 ad Gangen i det lukkede Rum, spillede ingen Rolle. Naar der blot ikke var 3, 4 eller 5, var alting godt.

Det er et højt mærkeligt Valg. Der har i 70 eller 80 Tilfælde været to eller flere Vælgere inde samtidig i det hemmelige Rum. (Afbrydelse.) For 70—80 Vælgere Vedkommende er det i alt Fald gjort sandsynligt, at to eller flere have været derinde paa een Gang. Men det er jo paa Forhaand i høj Grad sandsynligt, at naar dette er konstateret, har noget lignende fundet Sted ogsaa i adskillig flere Tilfælde.

Den Indstilling, som et æret Medlem, der tilhører Flertallet, det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), gør paa egen Haand, har ogsaa i høj Grad for mig stadfæstet min Overbevisning om, at dette Valg burde kasseres. Naar man gennemlæser denne Indstilling fra det ærede Medlem for Thisted, venter man, at han skal ende med at indstille Valget til Kassation. Han erklærer, at der har fundet meget grove Skødesløsheder Sted, og han erklærer, at rent bortset fra, hvad man vil mene om, hvorledes Valget vilde blive, kan der foreligge saa store Skødesløsheder, at Valget bør kasseres blot paa Grund af disse Skødesløsheder, idet man i Virkeligheden har krænket Valglovens Aand og Ord. Han erklærer om dette Valg, at det „formentligt nærmer sig stærkt den Grænse, hvor en saadan Nødvendighed foreligger“. Det er altsaa et Medlem af Flertallet, der skriver dette. Men saa tilføjer han, at han ikke føler sig „fuldt overbevist om, at Grænsen er overskreden“. Det er en mærkelig Sætning. Saa nær ligger altsaa dette Valg Kassation, at et Medlem af Flertallet, der indstiller til Godkendelse, ikke føler sig „fuldt overbevist om, at Grænsen er overskreden“. Jeg vilde i lignende Tilfælde, og jeg tror ud fra gamle, gode, juridiske Sætninger om, hvordan man bør forholde sig i Tvivltilfælde, have valgt at holde mig paa den sikre Side, d. v. s., at naar det er i saa høj Grad tvivlsomt, at Gaardejer Anders An-

dersen repræsenterer Vinderup-Kredsen med Rette, vilde jeg stemme for at lade udskrive nyt Valg, for at det kunde blive slaaet fast, at den Mand, som da kom til at repræsentere Kredsen, virkelig repræsenterede den med Rette og paa lovlig Maade.

Jeg vil derfor henstille til Tingets ærede Medlemmer, at de kassere dette Valg; thi kan dette Valg godkendes, ved jeg i Grunden ikke, hvad der skal kasseres. Vi have faaet en Lov om hemmelig Afstemning, men skal denne Lov betyde noget, og skulle ikke mange økonomisk afhængige Vælgere rundt om i Landet alligevel maatte sige til sig selv: Vi have nok hemmelig Afstemning paa Papiret; men hvad der fandt Sted i Vinderup den 29. Maj 1906, er ganske vist blevet misbilliget fra Tingets Side, men Valget er dog blevet godkendt, og der er altsaa slet ikke nogen Garanti for, at den hemmelige Afstemning i Virkeligheden udføres i Livet — skal saadant ikke kunne siges, maa dette Valg kasseres. Det er nemlig en meget farlig Konsekvens, der vilde ligge i at godkende dette Valg, og jeg synes derfor, at der her burde statueres et Æksempel, saa at det for Fremtiden blev slaaet fast, at slige Valg kunde ikke finde Sted.

Man siger nok, at disse 70—80 Tilfælde af fleres Tilstedeværelse paa en Gang i Stemmerummet kunde ikke gøre Udslaget, men det kan ingen vide. Anders Andersens Flertal er kun 72 Stemmer, og de 70—80 Vælgere Stemmer ere konstaterede som ulovlige, som afgivne i Strid med Valglovens Forskrift om hemmelig Afstemning. Men det er for øvrigt ikke Hovedsagen. Hovedsagen er, at der er foregaaet saa grove Skødesløsheder, at godkendes dette Valg, er det meget tvivlsomt, om vi overhovedet have hemmelig Afstemning her i Landet i Fremtiden. Jeg vil derfor meget anbefale, at man kasserer dette Valg.

Alfred Christensen: Det foreliggende Valg har i Udvalget for Valgbrevs Prøvelse — det ville vistnok alle Medlemmer af Udvalget være enige om og ogsaa holde fast ved deres Enighed om — været Genstand for den mest omhyggelige og minutiøse Undersøgelse, som overhovedet kan finde Sted at et foregaaet Valg efter den ny Valglov, og da denne Undersøgelse var til Ende bekræftedes ganske det Skøn, man straks ved Gennemlæsning af Sagens Dokumenter havde dannet sig: den Overbevisning hos alle Partier undtagen hos